Єднаймося в Просвіті!

ГАЛИЦЬКА ПРОСВІТА

Вона така гарна, сяє так
Святою, чистою красою,
І на лиці яріє знак
Любові, щирості, спокою.
Ні, хто не любить
всіх братів,
Як сонце Боже, всіх зарівно,
Той щиро полюбить не вмів
Тебе, коханая Вкраїно!..

Іван ФРАНКО

15 (589)
14 квітня
2016 р.

Тижневик "Галицька Просвіта" * Засновник – Івано-Франківське ОО ВУТ "Просвіта" ім. Т. Шевченка * Свідоцтво – ІФ № 521 від 15.06.2004 р. * Шеф-редактор – Степан Волковецький * Головний редактор – Богдан Вівчар * Літературний редактор – Ірина Шумада * Верстка – Марія Дзебчук * Набір – Наталія Дяченко * Друк – КП фірма "ЛІК" * Тираж – 2000 примірників * Замовлення – № 1049 * Наша адреса: 76018, м. Івано-Франківськ, вул. М. Грушевського,18 * тел. (0342) 75-05-86, * тел./факс (03422) 2-38-67 * e-mail: oblasna-prosvita@ukr.net * http://uaprosvita.if.ua/ * Наші реквізити: Р/р 26003300012896 в ПАТ "Ідея Банк" МФО 336310, код 04929075. * За зміст і достовірність інформації у рекламі відповідає рекламодавець * Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій і подає матеріали для дискусії * За точність викладених фактів відповідає автор * Редакція застерігає за собою право редаґувати і скорочувати матеріали * Листування з читачами – тільки на сторінках газети

ДІЯ

ДЛЯ СПІЛЬНОГО ДОБРА

Відома наша сучасниця, поетка Ліна Костенко, глибоко філософськи сказала: «Нації вмирають не від інфаркту. Спочатку їм відбирає мову». Десятиліттями і століттями в українців відбирали мову. Її вбивали царськими емськими й валуєвськими указами, нищили сталінською боротьбою з націонал-буржуазним ухилом у часи українізації, насаджуванням «общегосударственного» у брежневські часи... І вже в часи Незалежності «русскій мір» тихою сапою насаджує русифікацію через приватизовані ЗМІ, Інтернет-ресурси – через підступні гасла зразка «Єдина країна – Єдиная страна».

І з цим треба щось робити. Просто звернення і волання до очільників держави не мають жодного відгуку. Вони радше оголосять в Україні рік англійської мови аніж української.

Усвідомлюючи загрозливу ситуацію і на духовному фронті, в обласній «Просвіті» відбувся круглий стіл на тему захисту української мови. На реалізацію ухвалених на ньому рекомендацій у залі Музею народної шани Тараса Шевченка у вівторок пройшла зустріч фахівців із мовної проблематики з перевізниками за участі представників громадськості, влади ЗМІ. Відкриваючи її, відповідальний секретар ОО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка Михайло Січка наголосив, що йдеться про вживання, використання україномовного продукту в такій важливій сфері громадських, соціальних послуг, як обслуговування пасажирів, і загалом про взаємність стосунків водіїв і пасажирів.

– Стаття 10-та Конституції України, яка так важко ухвалювалась у парламенті, чітко говорить, що єдина державна мова в нашій державі – українська, – нагадав народний депутат I і II демократичних скликань Верховної Ради, голова ОО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка **Степан Волковецький.** – На жаль, цієї статті у нас не дотримуються. Насамперед чиновники всіх рівнів влади. Навіть після Майдану, після Революції гідності сеґмент вживання української мови у владних установах, на телебаченні, радіо, друкованих ЗМІ зменшився. Але маємо усвідомити, що російська мова – мова іноземна, мова аґресора, який знищує нашу державність. Тому потрібно вимагати, аби в усіх сферах життя посадовці дотримувались 10-ої статті Основного Закону...

Промовець нагадав досвід Грузії, де працював Надзвичайним Послом України, у вирішенні проблеми ідентифікації нації. Там для кожного громадянина стали символом самоствердження слова великого Іллі Чавчавадзе: «Мова. Батьківщина. Віра». Це добрий приклад і для нас.

Просвітянин, заслужений лікар України **Євген Романишин;** педагог, громадська діячка **Олександра Мечева** розповіли про важливість уживання рідної мови у повсякденному житті, шкідливість лихослів'я для здоров'я, наголошували, що духовна сфера – це один із головних фронтів гібридної війни, яку веде Росія.

Вони звернулись до перевізників із пропозицією провести зустрічі у трудових колективах з питань мовної культури в системі соціальних комунікацій. А директор ОДТРК «Карпати» **Галина Держипільська** запропонувала перевізникам найкращі зразки української народної пісні, класичної музики, сучасних виконавців на будь-яких носіях.

Про важливість культури мови і загалом культури спілкування у представленні нашого міста і краю його гостям і туристам говорили голова Союзу українок **Уляна Шведюк,** голова Всеукраїнського Братства ОУН–УПА **Богдан Борович,** просвітянин **Василь Романко** та інші.

Представник влади – заступник керівника управління транспорту і зв'язку міськради **Андрій Гіглюк** розповів, що фахівці зустрічаються з перевізниками, намагаються допомогти у вирішенні проблем обслуговування пасажирів. Йдеться не лише про дотримання графіків, а й облаштування зупинок, встановлення урн для сміття, туалетів. Останнє, щоправда, залежить від комунальників. Він повідомив, що незабаром у місті розпочнеться реалізація пілотного проекту, в рамках котрого на автобусах, які обслуговують 21, 41 та 44 маршрути, з'явиться озвучення. Проект – це спільна праця УТіЗ і товариства незрячих «Тростина».

Про свої проблеми, зокрема про брак водіїв, говорили перевізники **Василь Олексюк** та **Олег Стахів.** Дискусію викликало питання культури обслуговування, взаємоповаги водіїв і пасажирів.

Тут важливою, як наголосив С. Волковецький, «наша відповідальність за те, що ми говоримо, як ми говоримо і якою мовою». Враховуючи, що частина водіїв – це люди, які не дуже обізнані з історією міста, просвітяни запропонували провести для них екскурсії. Адже такі знання у професії водія є важливим елементом.

Зійшлися на тому, що музика може звучати в автобусах міжміських перевезень, але не в маршрутках, бо вона відволікає водія і суперечить техніці безпеки.

Як результат, ухвалили пропозиції, реалізація яких сприятиме вживанню української мови й пісенно-музичного продукту у сеґменті пасажирських перевезень, підвищенню культури обслуговування, спільному добру спільноти.

Богдан ВІВЧАР

АКТУАЛЬНО

ЇМ ПОТРІБНА ДОПОМОГА

Минає 30-річчя аварії на ЧАЕС.

В Івано-Франківській області проживають 1676 дітей, що постраждали внаслідок цієї аварії, інформують в обласній клінічній дитячій лікарні.

Ці діти, за твердженнями лікарів, хворіють частіше, ніж їхні однолітки, які не зазнали шкідливого впливу радіаційного опромінення. У структурі захворювань переважають хвороби органів дихання, крові та кровотворних органів, ендокринної системи, травлення. За повідомленням департаменту охорони здоров'я облдержадміністрації, за останні 15 років збільшилася кількість дітей, у яких діагностують виникнення новоутворень, розлади психіки та поведінки, хвороби нервової системи.

Покращити ситуацію, на переконання медичних працівників, можливо завдяки забезпеченню адресної висококваліфікованої і спеціалізованої допомоги дітям, проведенню профілактичних, лікувальних і реабілітаційних заходів, розробці державних програм. Для оздоровлення дітей потрібно ефективніше використовувати спеціалізовані відділення обласної дитячої клінічної лікарні, місцеві дитячі санаторії, а також збільшити фінансування амбулаторного лікування. Адже, як повідомляють лікарі, райдержадміністрації закладають на таке лікування у місцевих бюджетах лише 12–15 відсотків від потреби.

СВЯТОЧНЕ

РОЗМАЛЮЙ ПИСАНКУ

Майстер-клас із писанкарства традиційно у передвеликодній час проводить Музей мистецтв Прикарпаття.

Своїм умінням і знаннями ділиться майстриня Іванна Равлюк.

Майстер-клас триватиме з 11 до 21 квітня (крім суботи й неділі) вранці, з 9.00 до 11.00, та пообіді, з 14.00 до 16.00, в приміщенні адміністрації музею.

УСМІШКА – ВОЯКОВІ АТО

13 і 14 квітня на площі біля Ратуші проходить фотосесія. Дрес-код – вишиванка й усмішка. Кожна дівчина може підписати свою фотолистівку з побажанням і передати в АТО. Наші воїни чекають цих приємних усмішок і побажань. Волонтери доправлять листівки до адресатів.

ВЕЛИКОДНІЙ БАЗАР

В осередку ім. Св. Андрія в Норт-Порті (Флорида, США) відбувся традиційний Великодній базар. Підготовка охоплювала приготування всілякої смакоти.

На сцені була українська святочна хата. У залі – великий вибір страв, столи з різними експонатами на продаж. Писанкарки Маруся Гайова й Оля Татарко створювали писанки, які можна було придбати. Була також біжутерія Наталки Слюзар, українська кераміка Стефанії Трой, картини Олі Рондяк і книжки на продаж.

Приїхала українська танцювальна група «Калина» (керівник – Андрій Сливка) з сусіднього міста St. Petersburg. Їхній виступ жваво сприйняли присутні, які вщерть заповнили залу.

Також був виступ молоді з української церкви п'ятдесятників, виступ дуету Роми Лонґ та Ані Рейнарович у супроводі бандури.

Товариство української мови ім. Шевченка (США) при своєму столі мало книжки, друковані обласними «Просвітами» в Україні за фінансової підтримки ТУМ. Тут був портрет Надії Савченко й аркуш з адресами і телефонами президента Обами, сенаторів і конґресменів Флориди, щоб писати-телефонувати до них на захист ув'язненої героїні України. Акція оборони Надії Савченко на Флориді триває вже довший час.

Віра БОДНАРУК,
професор, культосвітній референт осередку

КОНКУРСИ

ВАРТО ВЗЯТИ УЧАСТЬ

З шаленим зростанням цін на все, в т. ч. на пресу, не всі мають змогу її читати. Гадаю, лише невелика частина просвітян краю змогла передплатити Всеукраїнську газету «Слово Просвіти». А тим часом її варто читати і роздумувати над прочитаним. Бо газета дійсно об'єктивна, правдива, проукраїнська.

У числі 9 (853) від 3–8 березня ц. р. є цікаві думки про Івана Багряного, 110-річчя народження якого цього-річ відзначаємо. Навіть оголошено конкурс. Напевно в нашій області є знавці творчості Івана Багряного і вони зможуть дати оригінальні відповіді на запитання конкурсу «Золотий бумеранг». До участі в ньому запрошують всіх – від старшокласників, студентів, молодих вчителів, просвітян до політиків. Переможців обіцяють нагородити преміями (5 премій, від 100 до 200 доларів). Відповіді будуть надруковані на сторінках «Слова Просвіти» і, напевно, з задоволенням відповіді буде друкувати наша «Галицька Просвіта». Всеукраїнське журі пропонує 10 запитань із життя і творчості Багряного.

Перші подаємо:

1. Де народився письменник, його справжнє батьківське прізвище і в якому часописі, чому, з чийого благословення поет уперше вжив термін «Багряний». Що, на вашу думку, означав для нього цей псевдонім, завдавши в еміґрації стільки нападок і кривотлумачень?

2. Що стало поштовхом заманіфестувати гасло «Ходи тільки по лінії найбільшого опору, і тим пізнаєш світ?» Що означають ці слова і чи можете ви дотримуватись, як Іван Багряний, цього полум'яного гасла в наш неспокійний час?

Подав ***Богдан СУШЕВСЬКИЙ,***
просвітянин

ШАНОВНІ КРАЯНИ! ДОРОГІ ПРОСВІТЯНИ!
Передплачуйте газету
«ГАЛИЦЬКА ПРОСВІТА».
Передплатний індекс – 91083.
ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ (без оплати оформлення):
на місяць – 5,00 грн., на півроку – 30,00 грн., на рік – 60,00 грн.

Обласне об'єднання ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка
Громадсько-християнський рух «КЛИЧ»

14 квітня, 18.00 **НД «Просвіта»**

ЗАПРОШУЄМО
на духовно-патріотичну зустріч
«МОЛИТВА ЗА УКРАЇНУ»

АКЦІЇ

ПІДТРИМАЙМО

УКРАЇНЦІ, ПИШІТЬ ЛИСТИ НАШИМ ПОБРАТИМАМ, ЯКІ ПЕРЕБУВАЮТЬ В ПОЛОНІ В РОСІЙСЬКІЙ НЕВОЛІ

У гібридній війні проти України Москва використовує не лише зелених чоловічків, найновіше озброєння, спецназівців, геббельсівську пропаґанду, а й не гребує надуманими справами проти наших громадян, їхнім викраденням і засудженням за вигадані злочини. Приклад цього не лише Надія Савченко, а й інші засуджені політв'язні, розкидані по нинішніх ґулаґах. Підтримаймо їх.

1. Афанасьеву Геннадию Сергеевичу (1990 г. р.)
Российская Федерация
Республика Коми, Усть-Вымский район, г. Микунь, ул. Восточная
ФКУ ИК-31 УФСИН РФ по Р. Коми
169060

2. Кольченко Александру Александровичу (1989 г. р.)
Российская Федерация
Челябинская обл., г. Копейск, ул. Кемеровская, 20
ИК-6 Копейска
456612

3. Костенко Александру Федоровичу (1986 г. р.)
Российская Федерация
Кировская область, г. Кирово-Чепецк, ул. Овражная, д. 16
ФКУ ИК-5 УФСИН России по Кировской области
613049

4. Сенцову Олегу Геннадьевичу (1976 г. р.)
Российская Федерация
Республика Саха (Якутия), г. Якутск, ул. Очиченко, д. 25
ФКУ ИК-1 УФСИН России по Республике Саха (Якутия)
677004

5. Клыху Станиславу Романовичу (1974 г. р.)
Российская Федерация
Чеченская Республика, г. Грозный, Ленинский район, ул. Сунженская, 2
ФКУ СИЗО-1
364037

6. Карпюку Николаю Андроновичу (1964 г. р.)
Российская Федерация
Чеченская Республика, г. Грозный, Ленинский район, ул. Сунженская, 2
ФКУ СИЗО-1
364037

7. Чирнию Алексею Владимировичу (1981 г. р.)
Российская Федерация
Магаданская область, г. Магадан, п. Уптар, ул. Центральная, 3
ФКУ ИК-4 УФСИН России по Магаданской области
658025

8. Литвинову Сергею Николаевичу (1983 г. р.)
Российская Федерация
г. Ростов-на-Дону, ул. Максима Горького, д. 219
ФКУ СИЗО-1
344022

Ваш лист бранцеві – це ковток свіжого українського повітря волі у бездушній імперській неволі. За добре діло вам віддасться.

Від редакції. Рік народження вказаний для орієнтації щодо віку засудженого громадянина України, якому ви пишете лист підтримки.

СОЦІУМ

ЖИВИ, ЯК Я. НА ПОВНУ

Люди з обмеженими можливостями з Івано-Франківщини змогли почути Ніка Вуйчича на зустрічі у Києві.

Леґендарний Нік Вуйчич побував в Україні. Він відвідав госпіталь для військових, лікарню для онкохворих дітей та ще ряд закладів. Усюди дарував надію, адже життя цього чоловіка з Австралії це вже диво!

Він не має кінцівок, а лише одну маленьку ніжку. Однак це не заважає йому мандрувати світом, займатися спортом і жити повноцінним життям! Він – мотиваційний лектор і письменник.

«Буря над Україною мине. Що б не було, потрібно допомагати один одному, підтримувати один одного, і тоді настане день, коли в Україні й серед інвалідів з'являться підприємці», – заявив він на прес-конференції перед виступом на Національному стадіоні «Олімпійський».

Наша країна стала 57-ою, яку він відвідав. Змогли побувати на зустрічі з відомим австралійцем люди з обмеженими можливостями з Івано-Франківська та області.

Співпраця громадської організації «СЛІД» і народного депутата України Олександра Шевченка триває вже давно.

Голова ГО «СЛІД» Наталя Макар говорить, що завдяки підтримці Благодійного фонду «Новий Івано-Франківськ» і здійснилась ця подорож.

«Виступ Ніка Вуйчича не залишив байдужими нікого. Він своїм прикладом показує людям з обмеженими фізичними можливостями, що життя наповнене фарбами, і ми самі вирішуємо, як нам жити. Його промови насправді дуже мотиваційні та оптимістичні. Вони надихають», – розповідає Н. Макар.

Діляться враженнями й інші щасливці, що мали змогу поїхати на виступ Ніка Вуйчича.

«Круто, що є такі люди, які надихають не зважаючи на особливості тіла... і шкода, коли є цілком здорові люди, з вадами свого єства, що здатні загнати не тільки себе в депресію, але й усіх навколо. Надихайтеся від правильних людей, творіть цей світ разом із такими «ліхтариками». Дякую всім, хто посприяв побувати на такому дійстві!», – написала на своїй сторінці письменниця Христина Сирова.

Максим Полтавець у Фейсбук, зокрема, написав: «...Нік дав зрозуміти, що життя може бути повноцінним у будь-якому стані, що можна через власні виклики й проблеми знайти своє покликання».

ЯК ДОБРЕ БУТИ РАЗОМ

Літа летять, мов лелеки. Тільки лелеки прилітають назад, а літа не вертаються. Приходить старість, іноді самотня, бо різні долі у людей, десь діти від'їжджають з певних обставин. Але не лякайтеся старості – вона теж прекрасна. В неї є свої принади.

По вулиці М. Коперніка обласного центру є скромний будиночок від міської ради, в якому створено осередок соціальної підтримки. Він існує вже більше 30 років. Керівником є Марія Василівна Кушнір. Колектив працівників чудово підібраний. Вони не дають сумувати людям. Тут постійно проводять дуже цікаві зустрічі. За горнятком чаю – спілкуються, діляться своїм життєвим досвідом люди старшого покоління. Їм тут затишно, радісно, і біль фізичний зникає. Проводяться цікаві бесіди на різні теми: медичну, літературну, релігійну. Підтримку в організації всіх заходів надає Всеукраїнська благодійна організація «Турбота про літніх в Україні».

А ще відвідувачі займаються в гуртках рукоділля, а також є оздоровчі спортивні комплекси. Завідувачкою відділу соціально-побутової адаптації є Богдана Миколаївна Ботюк, яка з особливою любов'ю, теплотою і сердечністю опікується прибулими. Кожен, хто приходить в осередок, щиро вдячний за велику турботу і любов.

Мирослава ДОМІНА,
медсестра, учасниця хору ветеранів війни і праці

ВЕЛИКОДНІЙ КОШИК

Сьогодні на Вічевому майдані Івано-Франківська розпочинається фестиваль «Великодній кошик». У 26 дерев'яних будиночках працюватимуть кілька закладів громадського харчування, триватиме продаж продуктів – м'ясних виробів, пасок, хліба, продаватимуть прикраси для великодніх кошиків, сувеніри, вишивку, гончарні вироби, прикраси ручної роботи, скіфську етніку.

Триватиме фестиваль до 10 травня. Особливістю цьогорічного ярмарку є те, що будуть представлені товари не лише місцевих виробників. До Івано-Франківська зі своєю продукцією завітають підприємці Київської, Запорізької, Чернігівської та Львівської областей.

ПАРТЖИТТЯ

ЕСТАФЕТА ГАРТУ

Звітно-виборна конференція Івано-Франківської обласної ОУН, що відбулася 10 квітня, розпочалась із прийому до членства ОУН друга Андрія Подільського, тридцятидворічного вчителя трудового навчання, одного з організаторів і діючого голови громадської організації «Правий сектор» у місті Івано-Франківську. Ставка на загартовану в націоналістичних організаціях молодь стала пріоритетом діяльності обласної ОУН.

Двадцять років очолював націоналістів Прикарпаття Зіновій Остап'як, тож несподіванкою була його заява про добровільне складення повноважень у зв'язку з погіршенням стану здоров'я. У звітній доповіді друг Остап'як перерахував ті здобутки, яких досягла обласна ОУН. Це, зокрема, створення культурно-просвітницької організації і хору «Золота заграва» з ветеранів ОУН–УПА і колишніх репресованих, спорудження пам'ятника засновникові ОУН Євгенові Коновальцю в обласному центрі, відкриття пам'ятного знака на місці, де буде споруджено пам'ятник Провіднику ОУН Андрієві Мельнику в Івано-Франківську, активна участь у роботі Центрального проводу ОУН у Києві, праця над об'єднанням всіх гілок роздробленої ОУН в єдину організацію, якою була ОУН при керівництві Євгена Коновальця та багато інших вагомих справ.

Голова міського проводу ОУН Микола Сулятицький у своєму виступі повідомив, що в Івано-Франківську за сприяння місцевої влади проводиться конкурс на найкращий проект пам'ятника Провіднику ОУН Андрієві Мельнику. На розгляд комісії надійшло три проекти, в тому числі італійського скульптора. В Івано-Франківському Центрі патріотичного виховання учнівської молоді ім. С. Бандери буде створено музей Є. Коновальцю, до якого буде долучено виставку історичних документів, яка функціонує у Івано-Франківському національному медичному університеті.

Вибори нового голови обласної ОУН і обласного проводу ОУН відбулись під гаслом «Міцна ОУН – міцна держава». Головою Івано-Франківської обласної ОУН обрано Миколу Сулятицького, його заступником – Мирослава Нагірного, членами обласного проводу ОУН – Миколу Симчича, Мирослава Нагірного, Зіновія Остап'яка, Ігоря Шиленка та Андрія Подільського з Івано-Франківська, Оксану Тиху з Калуша, Івана Гараміта й Емілію Бережницьку з Коломиї. До ревізійної комісії – Миколу Симчича та Івана Гараміта, скарбником – Андрія Подільського. Делеґатами на XXI Всеукраїнський з'їзд ОУН, що відбудеться в Києві 21 травня, обрано Миколу Сулятицького, Зіновія Остап'яка та Миколу Симчича.

Учасники конференції висловились за омолодження й оновлення рядів ОУН у Всеукраїнському масштабі, бо в умовах російсько-української війни і спроб реваншу антиукраїнських, антимайданівських сил тільки молода ґенерація незаплямованих корупцією, угодовством і пристосуванством націоналістів-патріотів здатні протистояти спокусам підкупу і моральній деґрадації, здатні будувати самостійну Українську державу, очищену від аґентурного впливу ворожих і деструктивних сил, які намагаються побороти Україну не тільки збройно, але й брехливою пропаґандою і підкупом.

Микола СИМЧИЧ,
м. Івано-Франківськ

ПОВІДОМЛЕННЯ

Спостережна Рада кредитної спілки «Самопоміч» повідомляє про скликання загальних зборів членів кредитної спілки, які відбудуться **20 травня 2016 року (початок о 16.00)** за адресою: **м. Івано-Франківськ, вул. М. Грушевського, 18 (актовий зал).**

Реєстрація членів спілки та їхніх представників проводиться **з 15.00.** Пропонується такий **порядок денний загальних зборів:**

1. Затвердження порядку денного.
2. Заслуховування та затвердження звіту Спостережної ради за 2015 рік.
3. Заслуховування та затвердження звіту Кредитного комітету за 2015 рік.
4. Заслуховування та затвердження звіту Правління за 2015 рік.
5. Заслуховування та затвердження висновку Ревізійної комісії КС «Самопоміч» за 2015 рік.
6. Заслуховування та затвердження аудиторського висновку, яким підтверджена повнота і достовірність річної звітності КС «Самопоміч» (річна фінансова звітність та звітні дані КС «Самопоміч» за 2015 р.).
7. Затвердження Порядку розподілу доходу і покриття збитків у КС «Самопоміч» в новій редакції.
8. Про розподіл нерозподіленого доходу, що залишився у розпорядженні КС «Самопоміч» за 2015 р.
9. Визначення незалежного аудитора (аудиторської фірми) для підтвердження достовірності й повноти річної звітності КС «Самопоміч» за 2016 фінансовий рік.
10. Про ознайомлення з бюджетом на 2016 фінансовий рік.
11. Про обрання нового складу Ревізійної комісії.
12. Різне.

Пропозиції та зауваження членів спілки щодо порядку денного приймаються в письмовій формі **до 10 травня 2016 р.** за адресою: **вул. Гетьмана Мазепи, 9, м. Івано-Франківськ, тел. для довідок: (0342) 52-70-94.**

Для участі у загальних зборах члени кредитної спілки повинні підтвердити свої повноваження:

у разі особистої присутності – шляхом надання паспорта чи іншого документа, що посвідчує особу;

за довіреністю, оформленою відповідно до вимог законодавства України.

ПРАВЛІННЯ

НАРОДНА СПРАВА

ПОСАДИ ДЕРЕВО

Ініціативні іванофранківці пропонують висадити дерева по вулиці Довженка.

Про дерева мусять подбати учасники акції – кожен приносить своє. Пропонують не обмежуватися липами й акаціями.

«Друзі! Хто, ще не виконав пункт – «посадити дерево»? А може, хтось просто мріє, щоб наше місто було ще краще, і може посадити сакуру чи магнолію? – написав Роман Болейчук. «Іванофранківці будуть саджати «Дерева миру». Участь в ініціативі може взяти кожен, посадивши дерево з думками про мир і майбутнє нашої країни. Ми хочемо згуртувати жителів нашого міста і разом з ними змінити його на краще», – анонсувала акцію волонтерка Віра Гаврильців.

Акція пройде в суботу, 16 квітня, по вул. Довженка. Початок о 10.00.

ЮВІЛЕЇ

МНОГАЯ ЛІТА, ОЛЕЖЕ!*

15 квітня цього року виповнюється велика річниця мого доброго знайомого вже протягом 25 років, визначного літератора, сатирика, публіциста і патріота України, **Олега ЧОРНОГУЗА.** Мені так особливо цей ювілей припадає до серця, бо Олег, здається, переживає з такою ж пристрастю багато тих самих справ, що і я. Ми виростали в дуже різних обставинах, але чомусь стали та, мабуть, і були ще до знайомлення, хоч з інших перспектив, майже однодумцями. Пишу цих кілька слів не задля хвальби ювіляра, бо він цього не потребує, а скоріше для того, щоби краще ознайомити українських людей з визначними українськими патріотами, котрі як були за радянщини, так вони і залишилися – щирими любителями свого народу, його мови й культури.

Теми, які тривожать мого друга, дуже подібні до тих, котрі нервують і мене. От взяти декілька речей із його найновішого публіцистичного твору, а може, і не найновішого, бо Олег дуже плідний, то міг видати вже щось нового поза моєю увагою. Книжка «Рабів на бал не запрошують» була лауреатом конкурсу Науково-літературного фонду імені Воляників-Швабінських при Фундації Українського вільного університету, котру я очолюю, але не я вирішував справу лауреатів чи премій, а робило це окреме журі. Немає в цьому творі якоїсь дипломатичної стриманості чи невизначеності. Для прикладу наведу статтю під заголовком «Маску знято», де написано:

«Нарешті за 360 років «вічної дружби» між «старшим братом» і, за московською метрикою, «молодшим», здається, закінчився наївний романтизм українця щодо вічно загарбницького московіта. Нарешті, нарешті і слава тобі, Боже, що русич-українець на 360-му році «вічної дружби» після самозняття маски Путіним зрозумів, хто є хто. Нарешті древній «русич-українець» усвідомив, що «старший брат» ніколи не був братом. Він вічно належав до наших ворогів і світових загарбників, бандитів із широкої дороги».

Мабуть, виразніше не скажеш.

Попередня збірка публіцистики вийшла під заголовком «Діти колонії» на рік раніше. Там статті під заголовками: «Як українці собі голодомор влаштували», «Україноф об в ефірі», «Окупація і зрада почалась».

В ній такі слова: «Для мене російська мова в Україні Путіна й Медвєдєва і всіх промосковських сатрапів – це смерть України. Для мене російська мова в Україні – злочин без кари. Це як смерть за вказівкою Сталіна десяти тисяч моїх невинних земляків у перші дні війни в парку Горького моєї рідної Вінниці... Російська мова для мене – голодомор і геноцид та етноцид мого народу (1933 рік)... Російська мова сьогодні в незалежній Україні, якщо Україна соборна і незалежна, для мене це смерть моєї мови. Смерть мого народу, смерть моєї незалежності, смерть самої України...»

Самі назви видань вказують на авторський глибокий біль та переживання.

Протягом 25-літнього знайомства ми зустрічалися не раз і розмовляли на болісні теми. Люди різних світів виявилися однодумцями. Вітаю Олега з ювілеєм не тому, що ми однодумці, а тому, що ми переживаємо спільні пристрасті й болі за все ту ж Україну, за її народ, за її мову, за її культуру. В тому є не тільки любов до свого рідного, але і гнів! Гнів не до чужого, але до ворожого, поганого, до московського.

Аскольд ЛОЗИНСЬКИЙ

**Подано зі скороченнями.*

ТАЛАНТИ

ПЕРЕМОГА МОЛОДОГО ДОЛИНЯНИНА

18-річний піаніст Маркіян Івашкевич з Долини отримав першу премію на молодіжному музичному конкурсі у місті Ной-Шатель, Швейцарія, граючи в дуеті зі скрипалькою Офелі Санчез.

Серед понад 50-ти учасників Маркіян Івашкевич був єдиним представником з України, ще раз підтвердивши її першість. Зараз юнак готується до національного фіналу цього конкурсу, що проходитиме в травні в місті Райнау, Швейцарія, інформують «Вікна».

Музикою Маркіян почав займатись у дев'ять років у Долинській музичній школі ім. М. Антоновича (клас фортепіано Лідії Гавалюх). З 2011 року навчався у Львівській спеціалізованій музичній школі-інтернаті ім. Соломії Крушельницької за спеціальністю «фортепіано» (клас доцента Олени Пилатюк).

Маркіян є учасником та переможцем багатьох Міжнародних проектів, фестивалів, конкурсів і форумів. Зокрема, здобув ІІІ премію та звання лауреата і спеціальний приз на VII Міжнародному конкурсі ім. С. Прокоф'єва в Донецьку (2013); став лауреатом І премії IX Міжнародного конкурсу «Закарпатський едельвейс» в Ужгороді (2012); переможцем Міжнародного конкурсу «Дельфійські ігри 2012» в Києві; лауреатом багатьох нагород на Міжнародному форумі піаністів «Бєщади без кордонів» в Сяноку, Польща (2012, 2013, 2014); учасником IV Міжнародної молодіжної академії Юрія Башмета (2012); учасником молодіжного проекту «Weihnachtsraum 2014» (Швейцарія); переможцем 46-го Міжнародного музичного конкурсу «Laupersdorf», кантон Золотурн, Швейцарія (2015); і врешті – лауреатом першої премії на Швейцарському молодіжному музичному конкурсі в Ной-Шателі, Швейцарія (2016).

З серпня 2015 року Маркіян Івашкевич навчається в Цюрихському університеті мистецтв за спеціальністю «фортепіано» (клас професора Карла-Андреаса Коллі).

З листопада 2015 року долинянин є студентом Академії Дори Шварцберг з класу «фортепіано» (професор Даша Мороз).

ВІДКРИТТЯ ІМЕНІ

«СОКІЛЬСЬКА» РУХАНКА ПАНТЕЛЕЙМОНА МАЛИНОВИЧА

Споруда сучасного товариства «Просвіта» в Івано-Франківську – це будинок колишнього українського товариства «Сокіл». Це – пожежно-гімнастичне товариство, яке відіграло значну роль у національному відродженні Галичини.

Українським сокільським рухом керувало центральне товариство «Сокіл-Батько» у Львові (з 1909 р.), а сокільські організації діяли в багатьох містах краю. Цікаво, що перша з них була заснована саме у Станіславі 1902 р. (голова – Іван Мирон). З ініціативи А. Будзиновського «Сокіл», крім гімнастики та змагань, присвятив увагу пожежній справі (до 1932 р.), туризму, а також фехтуванню, велосипедному спортові, з 1912 р. – вправам у стрілянні.

Заходами діячів «Просвіти» й «Сокола» у місті почали будувати Народний дім. Для провадження робіт засновано Кредитове товариство, яке спільно з «Соколом» купує площу, де зводить будинок «Сокола», а поряд – «Рідну школу». До складу «Комітету будови «Сокільні», створеного 1905 року увійшли: інженер Іван Мирон, адвокат др. Іван Мандичевський, лікар Володимир Янович, професор Євген Якубович, директор Каси міщанської Теодор Чернявський, артист-маляр Карло Скочдополь, директор Каси міщанської Іван Стефанишин, аускультант суду Антін Тим'яків, міщанин Петро Савка, начальник «Сокола» Пантелеймон Малинович і заступник голови «Сокола» Генрих Будзиновський. Відкриття «Сокільні» відбулось 16 жовтня 1912 року і це був перший у Галичині власний осідок «Сокола».

Як бачимо, одним із відомих станіславських «соколів» періоду заснування товариства був Пантелеймон Малинович. Його ім'я зараз є майже повністю забуте. А свого часу це був досить діяльний член товариства, на якому власне тривалий час і трималася його гімнастична або руханкова складова.

Пантелеймон Малинович народився 1873 року, найімовірніше, у Станіславі. У 1902 році, коли у Станіславі виникло товариство «Сокіл», він одразу активно включився у його роботу. І з самого початку став начальником стягу, тобто головним хорунжим товариства. Тоді «Сокіл» виявляв велику рухливість і викликав велике захоплення у місті й повіті. П. Малинович кілька років поспіль вів сокільські вправи, а їх було дуже багато. Саме ним була розроблена ціла система рухів для хлопців і дівчат, окремо для шкільної молоді й навіть для маленьких дітей. Ті, що вправлялися, змінювалися щогодини, а їхній наставник був один – Пантелеймон Малинович.

За його активної підтримки поставали «Соколи» всюди, як «гриби після дощу». Він їздив навколишніми селами, там також проводив заняття, організовував вишкіл для начальників «соколів». При його співпраці «Сокіл» влаштував великі сокільські пописи, різні повітові й окружні імпрези, що мали великий успіх і викликали великий запал серед молоді. Зокрема 29–30 травня 1910 року на околиці Станіслава в урочищі Діброва (тепер – парк імені Тараса Шевченка) відбулося величезне свято молоді товариства «Сокіл-Батько», де з показовими гімнастичними вправами і спортивними змаганнями виступило біля двох тисяч учасників.

На жаль, перевтома спричинила у П. Малиновича важку недугу серця. Він став нездатним до тої праці, яка вимагала великого фізичного навантаження. Як наслідок, він залишив працю у «Соколі», але тільки на деякий час.

Адже після війни, коли потрібно було відновлювати діяльність товариства «Сокіл», він знову повернувся у його ряди. Хворий Малинович знову береться проводити вправи до того часу, поки не з'явився його новий послідовник.

1 липня 1933 року хворе серце активного громадського діяча П. Малиновича перестало битися. Його похорон, незважаючи на те, що ішла велика злива, перетворився на справжню маніфестацію. Крім участі в ньому багатьох «соколів», на ньому звучала музика оркестру товариства «Зоря», за труною ішли священики під проводом о. Романа Лободича й численні городяни. На могилі з промовою про покійного виступив від імені «Сокола» адвокат Юліан Олесницький, який теж був одним із засновників товариства і його колишній голова. Він, зокрема, наголосив, що «ім'я Пантелеймона Малиновича записано тривкими (читай золотими – І. Д.) літерами в історії розвою сокільства на Станіславщині». Об'ємний некролог умістила 16 липня 1933 року львівська газета «Діло».

Подвижницька й жертовна праця Пантелеймона Малиновича заслуговує на гідне пошанування серед іванофранківців і сьогодні. Ми бачимо, як місто бурхливо розбудовується і дуже сподіваємось, що незабаром, коли в обласному центрі з'явиться нова вулиця, вона отримає ім'я Пантелеймона Малиновича. Він на таке пошанування у місті, в якому жив і працював, цілком заслуговує.

Іван ДРАБЧУК,
історик, член НСКУ

P. S. Серед директорів кооперативи «Кредит» наприкінці 20-их років у Станиславові був Малинович. Не виключено, що це був Пантелеймон, однак документального підтвердження поки що не знайдено. А серед учнів місцевої гімназії 30-их років ХХ ст. ми зустріли ім'я Нестора Малиновича. Це, можливо, був син або родич згаданого вище П. Малиновича. То, може, у сучасному Івано-Франківську живуть нащадки цього славного чоловіка. Було дуже добре, якби вони зголосились в обласну «Просвіту» й доповнили відомості про нього.

МИСТЕЦТВО – ЗБРОЯ

ПИСАНКАР-ВОЇН

У Музеї писанкового розпису діє персональна виставка знаного коломийського писанкаря, активного майданівця та учасника бойових дій на сході України Олега Кіращука.

Митець представив сорок три унікальні авторські композиції на курячих, гусячих і страусових яйцях з творчого доробку за останні двадцять років. Серед представлених творів – більшість писанок із приватної колекції коломиянина Андрія Свистуна та кілька писанок, написаних напередодні відкриття виставки.

Кожне розписане яйце передає неповторне бачення традиційних гуцульських і покутських символів-оберегів, трипільських мотивів, майстерно інтерпретованих у складних авторських композиціях. Варто сказати, що сучасні писанкарі дуже рідко створюють власні композиції, натомість Олег Кіращук зумів виробити власний впізнаваний «почерк», який ні з ким не сплутаєш.

Писанки почав писати ще в дитинстві. Першими вчителями хлопця були бабуся й мама. У його становленні як митця свою роль відіграли також Коломийська художня школа й художній факультет Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. Проте професійна освіта не могла дати тих знань, які були потрібні для написання народної писанки. Тож Олег побував не в одному селі, де від старенських писанкарок зумів зібрати найкращі зразки традиційних писанок (тепер мріє видати їхній каталог). На творчості писанкаря позначився вплив і самобутніх творів Марії Приймаченко.

Писанкові твориння коломиянина були представленні на низці виставок як в Україні, так і за кордоном, зберігаються вони в колекціях багатьох українських музеїв та в приватних збірках колекціонерів з Канади, США, Великобританії, Австралії. Філігранні орнаменти і вишукану колористику писанок Олега Кіращука використав навіть відомий дім моди «Gucci» в одній зі своїх колекцій. Гідне місце посіли вони й у постійній експозиції музею писанкового розпису.

Події Майдану, а згодом військові дії в зоні АТО, змусили писанкаря відійти від творчості. З перших днів Революції гідності Олег Кіращук був у Києві, бачив перші побиття студентів, що стало поштовхом до написання тематичної писанки. Упродовж півтора року добровольцем у складі 128-ої гірсько-піхотної бриґади писанкар захищав Україну. Він один із тих, хто боронив дебальцівський плацдарм, стояв на передовій, за що й був нагороджений медаллю «Захисник Вітчизни» та нагрудною відзнакою «За бойову звитягу».

У той важкий період свого життя писанкар не знав, чи зможе ще колись взятися за писачок. Проте запланована виставка дала поштовх для створення нових робіт, які тепер експонуються в музеї.

На відкриття виставки завітало чимале коло поціновувачів мистецтва Олега Кіращука. Слова вдячності на адресу героїчного митця линули від мами й відомої коломийської майстрині Марії Ступарик-Кіращук, начальника відділу культури Коломийської міської ради Уляни Мандрусяк, мистецтвознавця Катерини Каркадим, митців Мирослава Ясінського та Василя Андрушка, знаної писанкарки Світлани Стадник, директора Будинку школяра Ганни Юркевич.

З духовним словом до присутніх звернувся отець-декан Роман Кіцелюк, з поетичним – студентки Коломийського інституту Уляна Гуцуляк й Іванна Гриньків, віршовану присвяту Олегові Кіращуку зачитала Юлія Долінська.

Оксана ЯСІНСЬКА

З РОСИ І ВОДИ!..

ВІТАЄМО!

Обласне об'єднання ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка вітає члена Правління, голову Всеукраїнського братства ОУН–УПА **Богдана Карловича БОРОВИЧА** з днем народження.

Прийміть від нас слова щирої вдячності за Вашу нелегку працю, спрямовану на формування української ідеї, української держави, відновлення історичної пам'яті про славних героїв України.

Щиро бажаємо міцного здоров'я, наснаги, натхнення у всіх починаннях і багато благословенних літ.

Правління ОО ВУТ «ПРОСВІТА» імені Тараса Шевченка

* * *

Активна членкиня ОО «Жіноча громада» **Євдокія КУДЛА** відзначає поважний ювілей.

Дорога посестро Євдокіє!

Обласна організація «Жіноча громада» від щирого серця вітає Вас із 65-річчям.

В нашому жіночому колективі знаємо й цінуємо Вас за невтомну працю, щиру вдачу, благодійні вчинки, чуйність до інших, тверду життєву позицію, за велике жіноче серце, високий материнський обов'язок, який не знає меж у любові до ближніх, до дітей та онуків.

Велика подяка Вам від синів, які були на Майдані, які зараз перебувають в АТО за Вашу реальну допомогу їм. Ви є справжньою українкою, якій дорога рідна земля, Ви є справжньою господинею, у якої все смачно виходить.

Тішимося Вами і будьте з нами завжди. Хай Господь Вам наділить ще багато благословенних літ.

ОО «ЖІНОЧА ГРОМАДА»

ЩО НА СЕРЦЕ ЛЯГЛО...

РОМАШКА

Біленькая квітка у полі росте –
Ромашкою зветься, на волі живе,
І хто біля тої білявки пройде –
Якийсь дивний спокій на нього зійде.
Біленькі пелюстки до всіх гомонять,
Всередині сонцем тичинки горять;
Дарує духовність ромашка мала,
Бо святість із сонця, із неба взяла.
У полі пречистім, в своїй стороні
Квітують ромашки на рідній землі,
Бо тільки Вітчизна цю святість дає.
І ріднеє поле, і небо святе.

СКАРБ

Як всі жінки, я балакуча,
Але помітила серед людей –
Коротка мова всім тямуча,
А довга, як нестерпний день.
– Коротке слово – солодке слово –
Так каже приказка народів всіх.
Я славлю скарб – коротку мову,
Чудову мудрість слів цих золотих.

Я НЕ ХОЧУ

Я не хочу віддати тебе анітрошки,
Хоч в волоссі цвіте сивина.
Не зійду я ніколи з цієї доріжки –
Наша доля з тобою одна.
І кохання моє – вічна зелень ялини –
Пахне ладаном, рутою, святом весни.
Лиш попрошу одне – швидше будьмо єдині,
Щоб частіше приходив не тільки у сни.
Щоб ніяка слабота мене не здолала,
А тобі засвітилась зоря.
Найясніша планета на ймення Кохання
У галактиці б вічно була.
Щоб в очах забарвінилась пристрасті жага,
Серце б стукало вічні слова:
– Я твоя, ти ж бо мій,
Наша вірність, наснага
Птахом – жар ожива.

ЖОВТЕНЬ

Сьогодні жовтень. День чотирнадцятий.
Покрови.
Прекрасне релігійне свято
У народу мого.
Виходжу я на ґанок. Позолота всюди –
Що принесе сьогодні день мені і людям?
Іду під яблуньку, плоди останні
Дарує дерево у ранок цей туманний.
І ароматний виноград, рожеві ґрона,
І грушка соковита у долонях.
Життя мого – барвиста осінь золотава.
Прийшла до мене наче пишна пава
І мудрість привела з собою:
– Візьми її, нехай буде завжди з Тобою.

Світлана ІВА, *м. Калуш*

ЖИТТЯ ОСЕРЕДКІВ

ЛІРИЧНЕ СУЦВІТТЯ

Понад п'ятнадцять років тому заснована в Коломиї спілка літераторів «Суцвіття». Її тривалий час очолював просвітянин, літератор і художник Михайло Кучірка. Після нього керівником став Зеновій Винничук, який збирає навколо себе схильних до творчості людей. Його помічником є Василь Диблюк.

«Суцвіття» – організація, яка має свою газету «Гомін», де редактором поет Ярослав Руданець, премію імені Михайла Кучірки, видало два літературних альманахи, сприяє у друку книжок літераторів. Тут знаходять однодумців, які лірично сприймають світ, ведуть літературні щоденники.

Серед активних суцвітівців – Надія Голіней, Юлія Долінська, Ганна Криштафович, Лариса Комендант, Юрій Проданюк, Марія Ступарик, Микола Жолоб, Дмитро Коновалюк та інші. Приходить на засідання спілки Марія Сазонова, якій виповнилось дев'яносто два роки, вона не уявляє себе без поезії, що продовжує їй життя.

– Наше «Суцвіття» доступне кожному, хто любить творчість, пише, – говорить голова спілки. – Тут тебе почують, підтримають, дадуть оцінку творам. Для обміну досвідом запрошуємо відомих літераторів, членів Спілки письменників України. У нас побував і розповів про силу поетичного слова поет Василь Рябий.

Творче кредо спілки літераторів – любити рідне слово, шукати свого самовираження. На черговому зібранні суцвітівці читали вірші, співали пісню «Молитва солдата», якою дебютував український боєць Михайло Голіней, мелодію написали Оксана Федишин і Мирослав Ільків. Всі почувалися в дружньому колі літературної творчості.

Володимир ФРАНКЕВИЧ,
лауреат премії ім. Т. Мельничука, просвітянин

ЗУСТРІЧІ

ПОДОРОЖ ІЗ ПОДОРОЖУЮЧИМ

Художня література один із засобів творчості людини. Ознайомити читача зі своїм внутрішнім світом: мріями, планами, проблемами. Відкриваючи книжку, читач ніби готується до наступної пригоди, подорожі, вона може сподобатись чи ні, залишити приємні спогади чи неспокій, але дуже рідко – байдужість.

Обласна бібліотека для юнацтва запросила на зустріч зі школярами спеціалізованої школи № 5 цікаву, неординарну людину – Богдана Ославського. Молодий письменник, журналіст, поет, мандрівник презентував свою книжку про мандри «Льонтом. Дороги і люди», що вийшла минулого року у видавництві «Diskursus».

За словами автора, саме задля того, щоб відкрити себе для нових ідей, відкинути байдужість, і вирушив він разом із дружиною Світланою в подорож країнами Передньої Азії – Грузією, Казахстаном, Узбекистаном, Таджикистаном, Киргизією. Богдан із мандрів повернувся з цікавими розповідями про людей, країни, пейзажі – що відкрились йому на пострадянському просторі. Розповів автор і про країну, що припала до душі найбільше – це Грузія, де люди привітні, гостинні, завжди допоможуть «і словом, і ділом». Багато запитань виникло в учнів до фотоальбому, який ілюстрував різні миті шляху мандрівника, там були архітектурні пам'ятки, пейзажі, портрети.

З дитинства Богдана вабили музика, подорожі, журналістика, КВК, шахи, а сьогодні найближчим для себе він вважає – письменництво. Вийшов веселий і цікавий діалог, тим більше, що й школярі мають уже досвід туристичних поїздок в цікаві місця Івано-Франківщини, а деякі й за кордон.

Модератором зустрічі була завідувачка читального залу Людмила Ковальчук.

Н. К.

ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВО

ЩОБ ТЕ ІМ'Я НЕ ПРОПАЛО

Вчитель-мовник Коломийської школи № 8, просвітянка Наталія Чорнокожа людина активна. Вона співпрацює з бібліотеками, організовує цікаві зустрічі з авторами книжок і публікацій, прищеплює учням любов до рідного красного слова, літературного краєзнавства.

У її літературній вітальні побували місцеві літератори, серед них Іван Вітенко, Володимир Франкевич та інші. А постійним гостем тут є відомий коломийський поет Василь Рябий, з яким вчителька підтримує творчі зв'язки, добре знає його творчість, видала 2016 року брошуру «Вивчення поетичної творчості Василя Рябого на уроках літератури».

До брошури з літературного краєзнавства увійшли конспекти уроків у 6 класі «Діалог з поетом» та 8 класі «Сонетарій» (публікація в журналі «Дивослово», № 12 за 2013 рік), сценарій літературної вітальні «Біла космея», учнівська наукова робота учениці Ірини Шестакової «Особливості сонетописання В. Рябого: традиції і новаторство», матеріали до уроків української літератури за творчістю Ірини Жиленко та Володимира Дрозда не без участі коломиянина, який спілкувався з цими письменниками, фото зустрічей.

Отож літературне краєзнавство дає поштовх до учнівських досліджень, пізнання літератури рідного краю, тих майстрів, хто заслуговує своєю творчістю на особливу увагу.

Віра ТОРОВАТОВА,
завідувачка Коломийської міської бібліотеки № 3 для дітей

БЛАГОДІЙНІСТЬ

СТИПЕНДІАТИ ТУМ

Прийдешній провід України – це молодь, якій потрібно допомогти осягнути вищу освіту й уможливити бути провідниками в сучасному світі.

Товариство української мови (ТУМ) в США від 2000 року надає фінансову допомогу здібним студентам з убогих родин, які будуть студіювати україністику або споріднену тематику в університетах України. Досі стипендіати ТУМ навчалися у Національному університеті «Києво-Могилянська академія», Національному університеті «Острозька академія», Чорноморському державному університеті імені Петра Могили в Миколаєві та університетах Києва, Львова, Харкова, Одеси, Чернівців, Ялти, Ужгорода, Рівного.

На 2015–2016 рр. було надіслано кошти до університету «Острозька академія» та до видавництва «Смолоскип» у Києві, яке надає стипендії для студентів з різних куточків України. Стипендіати, які отримують фінансову допомогу ТУМ, надсилають подяки і свої біографії. Приємно довідатися про їхні успіхи в минулому та мрії.

Серед стипендіатів ТУМ є Ольга Якимчук, студентка Національного університету «Острозька академія»; Дарина Тригубець з міста Рівне, яка навчається в 10-му класі й хоче бути юристом; Лілія Шепель, яка навчається на 3-му курсі Національного університету «Острозька академія»; Ольга Циктор, з міста Криве Озеро Миколаївської області, цікавиться історією та етнографією; Алла Янковська, з міста Острог, студентка четвертого курсу Національного університету «Острозька академія».

Стипендіатами ТУМ є і наші краяни. Це Софія Татомир з міста Калуш. Останній рік навчається в Калуській гімназії, де студіює іноземну філологію. Цікавиться мовознавством, літературою, музикою, малюванням та громадською діяльністю. Любить і вивчає українську, англійську, німецьку та чеську мови. Грає на гітарі, фортепіано і співає. Вона є волонтером реґіонального батальйону, який бере участь у воєнних діях на сході України. А ще Назар Шевчук, родом з Івано-Франківщини, навчається в Києві. Спочатку опановував економіку, а відтак, перейшов на студії у духовній семінарії і хоче бути священиком.

Від початку цього проекту в 2000 році було надано стипендії 98 студентам із 15 областей України. Багато з них після закінчення студій працюють у державних установах, деякі стали воїнами на сході України.

Пожертви на допомогу здібним студентам просимо надсилати за адресою:

Ukrainian Language Society, 5050 Seagrass Drive Venice, FL 34293.

Н. К.

ВАРТО ЗНАТИ

ЇДЬМО НА ДАЧУ

Виконком Івано-Франківської міської ради **з 12 квітня до 31 жовтня 2016 року** організовує автобусні спецмаршрути для перевезень мешканців міста до садово-городніх масивів:

1. «Вокзал – Автоливмаш – ДБК (сади)» з рухом по вулицях:

прямий напрямок: Богдана Лепкого, Незалежності, Тисменицька, Юності;

зворотний напрямок: Юності, Тисменицька, Незалежності, Богдана Лепкого, Гаркуші, Вовчинецька, Привокзальна.

Відправлення автобусів:

з зупинки (площа Привокзальна): 7.30;

від зупинки «Автоливмаш»: 7.45; 8.30; 9.30; 16.45; 17.30; 18.15, 19.15;

з кінцевих зупинок ДБК (сади):

СТ «Прогрес»

СТ «Магістраль»

8.00; 8.50; 9.50/13.00; 18.00; 19.30;

8.10; 9.00; 10.00/13.00; 17.00; 19.15.

2. «АС-2 (Пасічна) – Хриплин» з рухом по вулицях:

прямий напрямок: Галицька, Хіміків, Тролейбусна, Галицька, Василіянок, Гаркуші, Богдана Лепкого, Незалежності, Січових стрільців, Євгена Коновальця;

зворотний напрямок: Євгена Коновальця, Січових стрільців, Незалежності, Богдана Лепкого, Гаркуші, Василіянок, Галицька.

Відправлення автобусів:

з початкової зупинки (АС-2): 7.00; 9.00; 11.00; 17.00; 19.00;

з кінцевої зупинки (Хриплин): 8.00; 10.00; 12.00; 18.00; 20.00.

3. «Вокзал – Дем'янів Лаз» з рухом по вулицях:

прямий напрямок: Гаркуші, Василіянок, Галицька, АС-2, Дем'янів Лаз;

зворотний напрямок: Галицька, Василіянок, Вовчинецька, Привокзальна.

Відправлення автобусів:

з початкової зупинки (площа. Привокзальна): 7.30; 8.50; 10.10; 16.10; 17.30; 19.00;

з АС-2: 7.50; 9.10; 10.30; 16.30; 17.50 19.20;

з кінцевої зупинки (Дем'янів Лаз): 8.10; 9.30; 10.50; 16.50; 18.10; 19.40.

4. «Вокзал – Об'їздна (дачі)» з рухом по вул.:

прямий напрямок: Грюнвальдська, Василіянок, Галицька, Калуське шосе, Об'їздна (р-н с. Рибне) – СТ «Буровик»/ СТ «Росинка»;

зворотний напрямок: СТ «Буровик»/ СТ «Росинка» – Об'їздна (р-н с. Рибне), Калуське шосе, Галицька, Василіянок, Гаркуші, Привокзальна.

Відправлення автобусів:

з початкової зупинки (площа Привокзальна):

до СТ «Буровик»: 8.00; 18.00;

до СТ «Росинка»: 7.00; 19.00;

з кінцевих зупинок:

СТ «Буровик»: 8.30; 18.30;

СТ «Росинка»: 7.30; 19.30.

5. «Вокзал – Тисмениця (дачі)» з рухом по вулицях:

прямий напрямок: Привокзальна площа, Незалежності, Тисменицька – СТ «Берізка», СТ «Пролісок»;

зворотний напрямок: СТ «Берізка», СТ «Пролісок» - Тисменицька, Незалежності, Привокзальна пл.

Відправлення автобусів:

з початкової зупинки (Привокзальна площа):

до СТ «Берізка»: 8.00; 18.00;

до СТ «Пролісок»: 7.00; 19.00;

з кінцевих зупинок:

СТ «Берізка»: 8.30; 18.30;

СТ «Пролісок»: 7.30; 19.30.

Умови перевезень:

безкоштовний проїзд (з обов'язковим пред'явленням посвідчення) усіх пільгових категорій пасажирів відповідно до чинного законодавства;

вартість проїзду для інших пасажирів – 2,75 грн.

Управління транспорту і зв'язку Івано-Франківської міської ради: **тел. 55-19-90,** служба оперативного реаґування – **15-80.**

ВТРАТИ

Близькі, друзі, колеґи висловлюють щире співчуття колишньому генеральному директорові «Івано-Франківськоблаґроліс» та голові Президії ОО УТМР Ігорю Дмитровичу Кріцаку з приводу смерті **матері**

МАРІЇ МИХАЙЛІВНИ.

Хай наші співпереживання полегшать душевний біль від непоправної втрати.